# ORATIO ANNIVERSARIA

IN THEATRO

COLLEGII REGALIS MEDICORUM

LONDINENSIS,

EX HARVEII INSTITUTO,

HABITA

A JOANNE LATHAM, M.D. SOCIO:

DIE OCTOBRIS DECIMO OCTAVO,

FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ,

A.D. M.DCC.XC.IV.

ROYAL COLLEGE OF SURGEONS OF ENGLAND

LONDINI

Apud T. N. LONGMAN.

Digitized by the Internet Archive
in 2015

https://archive.org/details/b22371394

COLLEGIO REGALI MEDICORUM

LONDINENSI,

PRÆSIDI SOCIIS ET PERMISSIS,

*HANC ORATIUNCULAM*

D. D. D.

*J. Latham.*

## *Oratio Anniversaria, &c.*

SAPIENTER et conſultè, Præſes inſigniſſime, Voſque Socii Fratreſque digniſſimi, Solennia ſunt inſtituta, ne virtus ſit ſpiſſà caligine obducta, vel humanos oblivio penitus labores obruat. Hoc mihi, nequaquam ingratum, in Ordine demandatum eſt officium; at, quanquam fortaſſe hujuſcemodi Exercitationis me poſthac aliquantillum pudeat, cui nec facilis dicendi ſit facultas, nec flumen Orationis exundans, Res tamen Majorum geſtas commemorâſſe, et quaſi in medium

dium protuliſſe imitandas, minimè me pigebit. Abſit igitur in talibus auſis excuſatio levis et fucata, abſit mihi veniam petere ſuppliciter, quippe qui ſtudeo pro viribus, qualeſcunque ſint, Academias noſtras honoribus amplificare, qui vobiſcum haſce Ædes et amo et veneror, et qui, a primâ etiam in hanccine Societatem Cooptatione, virorum optimorum et maximè eruditorum conſuetudinem benignam et benevolentiam fautricem me habuiſſe glorior.

Dum laudes Literarum et Medicinæ hodiè celebramus, quiſnam adeſt, qui non in ipſo limine ſacratò tanta et tot nobis beneficia exindè collata grato animo contempletur? Fundator enim

enim ipſe noſter cultorem tam Medicinæ, quam omnium aliarum Literarum humaniorum ſe maximum ſemper præbuit: benigno Numine et fauſto Artes Apollineas feliciter inſtauravit, et undique collectis ſeu Græcis ſive Romanis Radiis haſce ſuas Ædes illuminandas curavit: Ipſe doctiſſimus haud difficilem eſſe viam voluit, ſed omnibus apertam et patefactam: Helluo adhuc Doctrinæ, et in mediis, inſtar Dipſadis, undis ſitiens, nîl prius meliuſve facturus ſibi videbatur, quam ſi in Poſteros ſe talem traderet, qualis ab incepto proceſſerit: Hoccine igitur Collegium poſuit, æquas ſancivit leges, atque omnia alia quæ ad gubernationem ſive tutamen neceſſaria eſſent, ſtatuit: Primus ipſe

Societati

Societati ſuæ præfuit, dignos honeſtoſque Medicos conſociatos habuit, hoc doctorum verſatorumque Virorum Collegium in perpetuum permanere et voluit et effecit, et tandem mortem obiens omnibus ſeſe exhibuit Exemplar ſuſpiciendum, admirandum, imitandum:

Se nobis dedit, amicum, patronum, patrem;

Bona ſua hæc nobis commiſit, et noſtræ mandavit fidei:

Hæc noſtram in manum dedit:

Accepimus—accepta ſervabimus.

Secula jam tria propemodum effluxerunt, annis ſupervenientibus annis, viros ſecum continuatâ ſerie abri-

pientia

pientia vix aut ne vix quidem ipſi Linacro ſecundos vel impares; Caios, Caldwallos, Gulſtonos, Harveios, Hameos, Gliſſonos, Sydenhamos, Freindios, Meadios: — Quid memorem plures, quando, ſi cuiquam noſtros Annales evolvere placeat, longo ordine ſe invicem ſequentia nomina medicorum inclytiſſima aſpiciantur?— Quid memorem plures, quando ejuſmodi viros hæccine ornatiſſima Corona nunc jactat, alios etiam clariſſimos mox jactatura? Hiſce enim ſedibus Linacrinis nunquam adhuc optima ſua impertire Dona erubuit Sapientia, huic equidem Communitati nunquam adhuc defuerunt Ingenii et Artium cultores, aut Naturæ Obſervatores exquiſitiſſimi.—At ſi de humano genere

benè meriti ſint Anteceſſores noſtri, quid deſit noſtro ſeculo, quo minus ſimili etiam munere fungamur? Si Hippocratici Galenicive Ævi tales ſeſe præbuerint Æmulos, quales noſmet-ipſos eſſe oportet, quos longa Majorum docet Experientia, et Obſervatio propria confirmat? Non autem Eruditionis faſtidium, non Scientiæ adfectatio, non Superbiæ inanitas Hominibus vel Virtutem, vel Sapientiam, vel Honorem reverà largitur——labor utilis, patientia ſtudioſa, diligentia accurata, Praxis repetita, Mens capax, Mores manſueti, hæc equidem honeſtant Medicum, et hodiernos ipſorum Anteceſſoribus reddere poſſunt æquales. Parum enim refert attigiſſe labris tua flumina, O! Iſis,

Deliciæ

Deliciæ Noſtræ! ubi ſtat turribus altis Præſidium Juventutis et dulce Decus ſublimi vertice tangens Æthera; ſive amænas inviſiſſe tuas, O! Grante, Ripas vago metitas greſſu, niſi pleno Hauſtu deprompſerimus, niſi certa impegerimus veſtigia: Ex his autem ſedibus erumpens Fons Doctrinæ jugis hanc equidem Societatem conſueto influxit Curſu; et ex hoc fonte derivatam, aggeribus ſeptam circum et pollentibus Undis, poteſtne ſubvertere Invidia, aut vaſtare malignitas? Haudquaquam—amnis nunquam defluet, ſed rivò lucido et profundo labitur, in omne Ævum lapſurus.

Si autem ità noſtræ ſe Res habeant, ſi origine gaudeamus, ſi auxilio et tutamine valeamus, ne obliviſcamur talem

nobis conditionem ſide et diligentiâ tuendam eſſe: Inter noſmet-ipſos nullis rupta querelis ſit Pax altrix optima Scientiæ; hiſce Ædibus Doctrinæ et Apollini ſacratis abſit diſſidium, Imperium in Imperio, malis divulſum querimoniis Fœdus; Mens omnibus ſit una, amicitia ſtabilis, ſodalitium ſincerum: et ſi de dignitate, præfecturâ, vel quâcunque aliâ cauſâ forſitan agatur, certamen ſit honeſtum, decorum, urbanum; dedecorant enim Jurgia Ingenuos, et Civitas Rixis vexata ſub pondere iniquo mox titubat, et tandem mole ruit ſuâ.

Vereor equidem ne tali concordi auxilio citius opus ſit, quam forſitan exiſtimetur: Incedimus etiam nunc per ignes ſuppoſitos Cineri

doloſo—

doloſo—Invadit enim inimica Cohors, et agmine facto irruens minatur: non amplius latet Hoſtis, et occultè adverſatur, ſed acriter et confertim in aperto aggreditur ferox, audax, pertinax; poſthabitâ fide de obſervandis Statutis, et de omnibus in Arte Medicâ pro Viribus in honorem Collegii faciendis:—Nulla autem ſit inter nos tumultuantis Hoſtis formido; Minas enim grandiloquas Mens diſſipat firma, et in furorem uſque præcipitem ideoque conſilii expertem vim cito vincit, quantumvis minacem, Concordia.

Verum enimvero tametſi mihi eſſet occaſio querendi prolixius de factâ nobis temerè injuriâ, vetat amplius differere liberalitas; de criminationibus

bus autem allatis tacere omnino vetat Juſtitia: ſi conſcia Mens Recti famæ rideat Mendacia, honeſtæ indignationis quiddam non poteſt non ſentire, dum incertâ Opinione laceſſitur. Nobis prorſus ignotus eſt iniquus iſte mos huic concedendi quod illi denegamus: Lex omnibus eſt eadem, Tros Tyriuſve nullo diſcrimine habetur: In Arenam omnibus deſcenditur, ſed non omnes ſors manet una; huic enim arridens, illi minus ſit benigna Minerva. De jure, non arbitrio, trutinamur; nam libra juſta et æqualis ſingulis ſuſpenditur: Quoſdam minus fortaſſè doctos, indoctos nunquam, civitate donavimus: et ſi poſtea longa dies de memoriâ quibuſdam aliquid detriverit, vel ſi paucas hic et illic juven-

tuti

tuti maculas incuria ſuderit, non crimini nobis objiciatur, quoniam qualis ſit Medicorum Natura, talis tota eſt humana.

Satis meherculè de Æquitate noſtrâ jamjam dictum fuiſſet, ni invidus quidam Zoilus exprobrandi occaſionem quotidiè arripuiſſet nos in Sodalitium noſtrum quoſdam cöoptatos iniquè accepiſſe: At dignos equidem elegimus, alios etiam digniſſimos fortaſſè electuri: Non autem Homines Senio et Imbecillitate confectos, non aliarum ſtudio literarum ſolummodo exercitatos, non moroſos et iracundos, ſed vigore Animi pollentes, Medicinæ et Artium illi ſervientium doctos cultores, ingenuos et placidos—optimos deniquè

dениquè cooptari volumus, maximè ſolliciti ne iterum illis, aliter faciendo, anſam redarguendi indè deductam præbeamus. Apagè igitur tales haſcine querelas invidas et inanes:—namque apud nos reverà eſt, ſicut in aliis civitatibus, ubi πολιτεια quidem optimè conſtituta eſt, quæ ex diverſis ordinibus conſtat; et ubi non poteſt aliquis ex alio in alium ordinem, ſponte ſuâ et quaſi per ſaltum tranſire, niſi jure et conſenſu permittitur: ideoque certè non mirandum eſt nos conſuetudines et privilegia noſtra diligenter cuſtodire, quando videamus ſimili ratione Inſtitutiones omnes tuendas eſſe atque conſervandas.

Plurimis idcirco, Socii Fratreſque, poſthabitis Rixarum cauſis, majora

nobis aggredienda ſunt, ſodalitio noſtro digniora proferenda. Quid autem iterum edam noſtrarum præconia Rerum, quas virtus privata ſtatuit, utilitas publica confirmavit, et ſacratæ ſanctio legis ſtabilivit? Si pro more potius, quam pro meritis multa eſſent collaudanda, leviter equidem hâccine oratiunculâ talia perſtringerem; ſed ubi plura nitent, ubi conſilii prudentis omnia ſunt repleta, maximè reus eſſe viderer criminis, niſi pleno Ore atque rotundo eloqui conarer. Et quis eſt qui in conſpectu habens ſalubrem noſtræ Reipublicæ Medicæ formam atque οικονομιαν,—imperium Uni commiſſum, paucis adminiſtratum, omnibus participatum, non ſtatim magnopere admiratur?—

Præſes ex Electis eligendus primus inter pares videtur, auctoritatem præſidendi cum Inſignibus recti regiminis et gubernationis tenens, ut tam ſibi quam cæteris omnibus Collegis in animo ſedeat, Scientiâ et Prudentiâ Collegium noſtrum firmiter ſtabiliri: In Comitiis Rogator æquus, Sequeſter fidus, Arbiter juſtus, exponit, ſuadet, admonet: Paucos etiam ex omnibus Electos habet Hortatores, Conſiliarios, Adjutores, ne Animus ſollicitudine vexatus langueſcat, ne Cura præſidendi aſſidua tædium adferat, ne Manibus feſſis et laxis moderetur Habenas: At ſi Res aliqua gravis vel quiddam periculi inſtet et minetur, omnes equidem adcurrunt et opitulantur; conſiliis et viribus, dictis et

factis

ſactis maximè agentes ne quid nobis alicundè fiat iniquum, ne Virtuti et Honeſtati Sodalitii Detrectatores temerè maledicant, ne Collegium Noſtrum ſubvertere malevolentia valeat: Et mehercule tam his quam aliis de cauſis Cenſores ſunt eligendi—paululum enim refert habere ſupervifum et ſcrutinium, niſi etiam habeant correctionem et gubernationem Agyrtarum et Impoſtorum, omniumque Medicinæ facultatem non benè exequentium: His atque aliis muneribus funguntur ſuis, in ſingulis videlicet medicaminibus Pharmacopolarum ſcrutandis et corrigendis, et in iis examinandis qui Ordinem Sociorum vel Permiſſorum ambiunt—muneribus equidem ingratis—ſed pro bono publico et Col-

legii utilitate ſine irâ, ſine odio, ſine timore fungendis: Quinetiam fiunt Conſervatores Collegii Dignitatis, Omnes contra bonos Mores vel Praxin honeſtam facientes admonendi, puniendi vel lite perſequendi poteſtatem habentes :—Et itanè vero ſe res habent in omni Imperio benè conſtituto?—Qui etenim ad gubernacula accedunt, quibuſque ſumma rerum permittitur, ſic ſibi comparatam vendicant Vim ſententiæ et conſilii adjutricem, virtutis et honoris vindicem.—Et nonne tuum, O! Britannia! Imperium ſiccinè habitum eſt et moderatum? Nonne multa jam evolvêre ſæcula te tuumque decus ſummo jure collaudantia? Inſidias doli et ſeditionis irâ, ſcelere, et libidine paratas, jamdudum feliciter ſuperaſti—

integra et incolumis dum ipſum ſeneſcat Tempus in juventute vigeas, valeas, polleas—Undique dum decertant Regna pro aris et focis, ne Hoſtis per vetitum nefas impius et ſacrilegus ruat, et, quid ſit jucundum, quid honeſtum, quid ſanctum et reverendum, penitus confundat; tibi libertas inviolata, fides incorrupta, juſtitia immutabilis, tibi O! Inſularum feliciſſima! ſalvi ſunt Penates—cum Lare quiſque ſuo utatur fundo, ſub vite et ficu ſuis fruatur frugibus, nihil timens, nihil invidens, ſed in poſteros poſterorum tradens munera, quæ quiſque per innumeros miſſa tuatur Avos.

Si tali ſub formâ talique ſub modo Reſpublica noſtra Medica omnino

ſe

ſe habuerit, et ſi Exemplar iſtud inſigne et venerandum Sodalitium noſtrum ſtudeat adhuc imitari, de priſtinâ famâ quid mirandum, de futuro ſplendore quid metuendum? Vidimus equidem Linacri benevolentiam et ſcientiam, Caii doctrinam, Caldwalli beneficentiam, Gulſtoni liberalitatem, Harveii acumen, Hamei munificentiam, Gliſſoni ſolertiam, Sydenhami ακριβειαν, Freindii eruditionem, Meadiique elegantiam—Hos equidem atque alios ingenio, perſpicuitate, peritiâ, ſedulitate, facundiâ illuſtriſſimos, planetarum inſtar ſuis pervagatis gyris clariſſimo lumine micantes, vidimus—plurimos etiam ſecum quaſi ſatellites, ſociali fœdere firmo conjunctos et comitantes ordine

dine lucido et ſplendenti aſpeximus: Nonne autem identidem nobis oriuntur Sydera nova quotannis?—Nonne te vidimus, Pitcairne ſagax! nomen O! prægrande olim et futurum, in Orbe tuo fulmine fulgido coruſcantem? Nonne te animo audenti et perſpicaci, quod facit aſſiduo tramite Vulgus iter deſerentem, atque ignotas inuſitataſque vias benigno numine explorantem? Nonne te, Cometam, admiramur, Circulum ſidereum effugientem, et ſemitam totam tuam fulgore nitidiſſimo deſignantem?—Te etiam, Auſtine ſolers, Orbiculum heu! breviſſimum peragentem vidimus—ſed curſum tuum celeberrimum lux notat perennis, et gloria ſplendidiſſima;—nam dum Medicinæ reſtabit

utilitas,

utilitas, Chemiæ decus, Philoſophiæ dignitas, ſemper honos nomenque tuum laudeſque manebunt. O! Utinam! mihi liceat amicitias noſtras jam inde ex adoleſcentulis commemorare! ſed vetat hæc publica occaſio de privatis familiaritatibus diſſerere, alioquin ex ejus conſuetudine Oxonienſi doctâ et benignâ plurimum commodi jactarem, cujus, Muſarum Sedibus relictis, omnibus innotuit Fama—alioquin, amicum mihi certum atque ſtabilem in Re multâ et incertâ Londinenſi vellem eſſe ſummâ voce illum agnoſcere, gratiaſque edicere quarum Memoria nullo niſi extremo cum ſpiritu delenda eſt:

Quis deſiderio ſit pudor aut modus
Tam chari capitis?——

Ergo

Ergo Auſtinum perpetuus Sopor
Urget?—cui pudor et Juſtitiæ ſoror
Incorrupta fides, nudaque veritas—
Quando ullum invenient parem?
Multis ille bonis flebilis occidit,
Nulli flebilior, quam mihi!!!

Quid memorem Winteringhami Literas, quid Plumptrei Studia, qui ſua nuperrimè ſubiêre Fata!!—ambo equidem circum redimiti Tempora lauro Honoris, olivâ Utilitatis, canitie dignitatis! Quid memorem—ſed lugubres efferre cantus deſinat Oratio—Socios amiſſos, ſublatam ex oculis virtutem plorare jubent Amor pietaſque; ſed conſodalium virtutes coram nobis excelſas atque venerandas meminiſſe juvaret Animus, et ſuaderet ve-

ritas:—vetat autem conſuetudo. At O! Parcarum! ne nos alteram poſcite Victimam repentinam! Ne iterum Aris fiat frequentiſſima Mortis Immolatio! Falce quanquam mordaci tuâ, O Tempus, proſternas Omnia, Aciem concedas aliquantiſper obtundi, et ne acuas in Meſſem uberiorem! Quanquam Omnium verſetur Urna, ultima ſit veſtrûm Sors exitura! Sit, O! ſit vobis lethi tarda Neceſſitas, nec in cœlum ſero redeunti cuiquam corripiat gradum!

Soſpites igitur, O! Sodales, precor atque obteſtor pergite—et vobis Collegii Status totus conſervabitur, et honor Medicinæ perpetuus florebit—Veſtro enim prudenti et fideli

ſideli ſub regimine omnia et ſunt eruntque fauſta, omnia ſalva; et vobis opitulantibus minimè timendum eſt, ne quid Sodalitium noſtrum Detrimenti capiat; ſed arietes ſuffoſſioneſque hoſtium contemnentes, et haudquaquam metuentes ne contumax firmam proruat Columnam Odium, hæ Ædes pondere ſuo ſtantes, ponderibuſque libratæ ſuis viguerunt, vigent, et ſemper vigebunt.